

26th March 1964]

VII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(4) THE MADRAS MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1964.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg leave to introduce the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VIII.—GENERAL DISCUSSION ON FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

MR. SPEAKER : Now, there will be general discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டுக்கான ஆணை மதிப்பிடு அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே மெட்ரிக் அளவைகள் எடைகளை அமுல் நடத்துவதற்கான செலவு நாற்பத்திரண்டாயிரத்து தொள்ளாயிரம் சொச்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டம் பூராவும் மெட்ரிக் முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று இருக்கும் போது இந்தச் செலவை நாம் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அமுல் படுத்த வேண்டிய கடமை, பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் உண்டு. மத்திய அரசு செலவு செய்யவேண்டியதை நாம் ஏன் செய்யவேண்டும்? ஏற்கனவே மைல், பர்லாங்கு, கஜம், அடி போன்ற முறை நம் நாட்டில் பழக்கம் ஆகிவிட்டபடியால் அதைத் திடீரென்று மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். மேல்நாடுகளில் கூட—சூறிப்பாக பிரிட்டினில் கூட இன்னும் புட் பவுண்டு சிஸ்டம் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் முன்னேற்றவில்லையா? நாம் ஏன் இப்படி அவசரமாக இந்த மெட்ரிக் முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு இவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மத்திய அரசு வேண்டுமானால் இந்தச் செலவினங்களை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொது நிர்வாக தலைப்பின் கீழ் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே அருப்புக்கோட்டை, மாணுமதுரை ரயில் பாதைக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் வேலைக்காக ரூபாய் 2 லட்சம் செலவு செய்திருக்கிறது. இந்தப் பெரும் தொகையையும் கூட நாம் ஏன்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [26th March 1964]

செலவு செய்ய வேண்டும். ரயில் பாதை போடுவது, ரயிலை விஸ்தரிப்பது போன்ற காரியங்களுக்கு மத்திய அரசுதான் செலவு செய்யவேண்டுமே தவிர நாம் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கேட்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு ரயில்வே மூலம் ஏராளமான லாபம் வரும்போது மத்திய அரசு தன் கஜானாவில் இருந்துதான் இதற்குச் செலவு செய்யவேண்டுமென்பது என்கருத்து.

அடுத்தபடியாக, டைரக்டரேட் ஆப் விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆன்டிகரப்ஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் 24,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரியை நியமித்து லஞ்சத்தைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நமது சமூகத்திலே பொது வாழ்விலே பெரும் அளவுக்கு லஞ்ச ஊழலும் ஒழுக்கக் குறையும் இருப்பதை அரசினர் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை இதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த அளவுக்குச் செலவு செய்தாலும் லஞ்சத்தை ஒழிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நாட்டிலே மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் குறைந்திருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய நாட்டிலே லஞ்சமும் ஒழியப் போவதில்லை, ஒழுக்கமும் வளரப் போவதில்லை. இதிலே பணம் செலவாவதுதான் மிச்சம்.

அடுத்து, மத்திய அரசினர் செயற்கைப் பட்டு நூலுக்கு எக்ஸைஸ் வரியை 50 சதவிகிதம் அதிகரித்து விட்டார்கள். அதனால் செயற்கைப் பட்டு நூலின் விலை அதிகரித்து அதன் காரணமாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்ற நமது மாநிலம் ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும். அல்லது மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியாவது எக்ஸைஸ் வரியை முன்பு இருந்தது போல் குறைக்க ஏற்பாடு செய்தால் நெசவாளர்கள் ஓரளவு பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மூன்றாவது தடவையாகத் துணை மதிப்பீடு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மதிப்பீட்டில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே லஞ்ச ஊழலைக் கண்காணிப்பதற்காக 24,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பணம் செலவழித்தும் உண்மையிலேயே லஞ்சம் ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. குறிப்பாக இன்னார் இன்னார் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்கள் பேரிலே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஏதாவது இலாகாவிலே அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிந்தால் அதைப் பற்றி விசாரிக்க அந்த இலாகா மேலதிகாரிகளையே விசாரணை செய்யச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இலாகாவுக்குக் கெட்ட பெயர் வரக்கூடாதென்ற காரணத்தால் அந்த அதிகாரிகள் மீது குற்றம் இல்லையென்று ரிப்போர்ட் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி லஞ்சக் குற்றங்களை விசாரிக்கும்போது வேறு இலாகாவிலுள்ள அதிகாரி

10-00
a.m.

26th March 1964] [திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு]

களைக் கொண்டு விசாரித்து தக்க தண்டனை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார இலாகா அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் ஒரு சூப்பர்வைசர் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை லஞ்சம் வாங்கியதாகப் புகார் செய்தேன். அவர் இன்னும் வேலையில் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார். அவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் அவர்கள் “நம்மை ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று நினைத்து மேலும் மேலும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். லஞ்சம் வாங்கினால் வேலை போய்விடும் என்ற பயம் இருந்தால்தான் லஞ்சம் வாங்க மாட்டார்கள். ஆகவே, லஞ்சக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்துத் தண்டிப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துணை மதிப்பீட்டில், பொதுப்பணித் துறையிலே பல ரோடுகளைப் போடுவதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடத்திலே பாலங்கள் தேவையோ அங்கே போடுவதில்லை; தேவையில்லாத இடங்களிலே பாலங்கள் போடுகிறார்கள். சேலத்திலே தேவையில்லாத ஒரு இடத்திலே 60,000 ரூபாயில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். தேவையான இடத்தில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டச் சொன்னதற்கு நிதி வசதி இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதிலே கவனம் செலுத்தி தேவையான இடங்களில் பாலங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொல்லி மலைக்கு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. போடப்பட்டிருக்கும் 14 மைல் ரோட்டுக்கு 24 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்திருந்தும் அந்த ரோடுகள் அடிக்கடி பழுதடைந்து போக்குவரத்துக்குப் பெருத்த இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அந்த 24 லட்சம் ரூபாயில் பல லட்சம் ரூபாய்களைக் காண்டிராக்டர்கள் சாப்பிட்டுவிட்டு சில லட்சம் ரூபாய்களில் ஏதோ ரோடு என்ற பெயருக்குப் போட்டுவிடுவதுதான். இந்த நிலை நீடித்தால் நாம் செலவழிக்கின்ற பணத்தால் பொது மக்களுக்கு எந்த விதப் பயனும் ஏற்படாது.

பாசன வசதியைப் பொறுத்து பெரிய, நடுத்தர, சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக லட்சக் கணக்கில் செலவழிக்கிறோம். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய பாசனத் திட்டம் என்பதில் ஹொகனேக்கல் திட்டத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. திருமணி முத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டத்தைச் செய்து தாவேண்டுமென்று கேட்டும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் இந்த இரு திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏதாவது சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கோரியால் கொஞ்ச நாள் கழித்து வந்து இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கேட்டால், அந்தத் திட்டம் கட்டுப்படியாகாத திட்டமாக இருக்கிற

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [26th March 1964]

தென்று சொல்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்களை வற்புறுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால் அதற்குப் பிறகு அந்தக் குறிப்பிட்ட திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதுதான் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு வற்புறுத்திக் கேட்கும்போதுதான் கட்டுப்படியாகும் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இல்லாமல் அவர்களே பொறுப்புணர்ச்சியோடு நல்ல திட்டங்களை மேற்கொண்டு முடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவ மனைகளை எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு சுகாதார நிலையம்கூட இல்லாத இடங்கள் பல இருக்கின்றன. கட்டிடம் கட்ட முடியவில்லை என்றாலும், கட்டிடம் இதுமாகக் கொடுக்கும் இடங்களிலாவது உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன மக்களின் நலன்க்காக நாம் ஆயிரக் கணக்கில் அல்லது கோடிக்கணக்கில் செலவழித்தாலும் அந்தத் தொகை நேரடியாக ஹரிஜன மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. குடியிருப்பு மனைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுக்கும் போது ஹரிஜன நலத் துறை அதிகாரிகள் அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குப் போய்ப் பார்க்கிறபோது முதலில் அந்தப் பகுதியில் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். பிறகு “ட்ரை லாண்ட்” இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். பிறகு “வெட் லாண்ட்” இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கப் புறம்போக்கு இருக்கிற இடத்தில்கூட முதலில் வெட் லாண்டைப் போய்ப் பார்க்கிறார்கள். உடனே அந்த நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர் ஏதோ ஆபத்து வந்து விடுமோ என்று பயந்து “என்னுடைய நிலத்தை ஒன்றும் செய்யாதிர்கள்” என்று சொல்லி அந்த அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப் பலர் லஞ்சம் வாங்கும் பழக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர நாம் செலவழிக்கின்ற பணம் நேரடியாக ஹரிஜன மக்களைப் போய்ச் சேருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டும் மனைகள் நல்ல முறையில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் தலைமை.)

தொழிலாளர்கள் நலன் என்று கூறும்போது அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் அவர்கள் நிலை மோசமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமல்படுத்தி அவர்கள் வாழ்க்கை ஆரோக்கிய வாழ்க்கையாக மலரச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காக உபகாரச் சம்பளங்கள் தருவதற்காகத் தொகை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

26th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய உதவியை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்த உதவியும் காலத்தில் கிடைக்க வேண்டும் என்ற பொன்மொழியை அரசாங்கம் கட்டாயமாகப் பின்பற்றவேண்டும். கல்லூரிகள் தொடங்கியவுடன் மனு போட்டு விடுகிறார்கள். ஒரு ஆண்டு கழித்து மார்ச்சில்கூட ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் நிலை ஏன் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. அதில் 10 சதவிகிதம்தான் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அமைச்சர்களோ, மற்றவர்களோ சிபார்சு செய்யலாம் என்ற நியதியிருக்கிறது. அதையும் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் கொடுப்பதைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொடுத்து விட வேண்டும். ஒரு ஆண்டு ஒரு மாணவன் கல்லூரியிலும், விடுதியிலும் பணம் செலவு செய்து படித்து விட்டு வீட்டிற்குச் செல்லும் போது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் நிலை ஏன் இருக்கிறது? இந்த முறையைத் தவிர்க்க இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தது என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். கொடுப்பதில், ஒரு வரையறை நிர்ணயித்து இவ்வளவு மாதங்களுக்கு உள்ளாக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்து முடித்து விடவேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால்தான் துணை மதிப்பீட்டில்கூட பணம் ஒதுக்கி அதற்குப் பின்னால் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்காது என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பாண்டிச்சேரி ஐ.ஐ.டி.க்குக்ஷணக்காக உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் செலவு செய்யப்பட்டு வரும் பணத்தையும் இதில் கேட்டிருக்கிறார்கள். பாண்டிச்சேரிக்குக்கூட நிதி வழங்க நம் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகச் செலவுத் தொகை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வர வேற்கவேண்டியதுதான். ஆனால் நம் மாநில அரசாங்கம் பணம் செலவு செய்து பாண்டிச்சேரிக்கும் நீதி செலுத்தும்போது நம் மாநிலத்தில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் அங்கு சென்று வாதாட முடியாததொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள நிலை அதற்கு இடம் தரவில்லை, சட்டத்தில் இடம் தரவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இது சுப்ரீம் கோர்ட் அளவிற்குச் சென்றிருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நம் மாநில அரசாங்கம் செலவு செய்யும்போது நம் மாநில வழக்கறிஞர்கள் அங்கு சென்று வாதாட உரிமையைப் பெற இந்த அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

லஞ்ச ஒழிப்புக் கமிஷன் பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். டயாக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் என்று ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதன் கொள்கையை நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். நம் அரசாங்கத்தின் எண்ணம் என்ன? லஞ்சத்தைக் கண்டு பிடிப்பது, எந்த இலாகாவில் லஞ்சம் இருக்கிறது, எந்த அரசாங்க அலுவலர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க, துப்பறியும் வேலையைச் செய்ய போலீஸ் இலாகாவும், ஆன்டிகாப்ஷன் இலாகாவும் இருக்கிறது. சி.ஐ.டி. இலாகாவும் கவனித்

[திரு. செ. மாதவன்] [26th March 1964]

துக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைப் போட்டு டயரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் என்ற பெயரைக் கொடுத்து நம் அரசாங்கம் இந்த ஏற்பாட்டை செய்யக் காரணம் என்ன? இந்த நாட்டில் உள்ள அத்தனை தலைவர்களும் பேசும்போது கூறுகிற கருத்து, இந்த நாட்டில் மந்திரிகள் உள்பட, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் உள்பட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் உள்பட ஊழல்கள் இருந்தால் அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது தான். அதேபோல் எந்தெந்த இலாக்காக்களில் லஞ்சம் இருக்கிறது, எந்தெந்த இலாகாவில் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப் படுகிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து, பரிசீலிப்பதற்கு உள்ள அதிகாரம் அத்தனையும் கொண்ட ஒரு குழு தேவை என்ற கருத்துத் தான் பேசப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அந்தக் கருத்தை மறைக்க இந்த அரசாங்கம் எண்ணம் கொண்டு ஒரு டைரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் என்ற அதிகாரியைப் போட்டு விட்டார்கள். அதனால் என்ன பலன்? இந்த மன்றத்தில் பன்முறை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆம்புட்ஸ்மென் என்ற அமைப்பு மேல் நாடுகளில் இருக்கிறது. மேல் நாடுகள் என்று சொல்லும்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அன்னிய நாட்டைப் பின்பற்றுவதில்லை, அன்னிய நாடுகளில் இருப்பதால் இங்கும் வைக்கவேண்டுமா என்று கேட்பார்கள், கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலை இந்நாட்டில் வராவிட்டாலும் கூட அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரங்கள் கொண்ட ஒரு கமிஷனை இம் மாநிலத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்ற என் கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிஷனை நியமிக்கும்போது அந்தக் கமிஷன் தன்னிச்சையாக எங்கெங்கு ஊழல்கள் இருக்கின்றன, அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ததாக யார் யார் மேல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு உரிமை தரப்பட வேண்டும். அதேபோல் இந்த நாட்டிலுள்ள தனிப்பட்ட எந்தக் குடிமகனும் தனக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியை எழுத்து மூலம் அல்லது நேரடியாகக் கொண்டு சென்றால் அதுபற்றி விசாரிக்க முழு அதிகாரமும் இந்தக் கமிஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அமைச்சர்களைக் கூட சம்மன் செய்யலாம், அதிகாரிகளை அழைத்து விசாரிக்கலாம், அரசாங்க ரிக்கார்டுகளைப் பரிசீலிப்பதற்கும் உரிமை போன்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம் அதற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கமிஷன் ஒரு முடிவிற்கு வந்தால் சட்டமன்றத்திற்கு யோசனை சொல்லக் கூடிய அளவில், சட்டசபையில் அதற்காக ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய உரிமையை அந்தக் குழுவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உரிமை இருந்தால்தான் நல்லமுறையில் அது பயன் அளிக்கும். ஒரு போலீஸ் அதிகாரியிடம் கொடுத்து இவர் இன்வஸ்டிகேட் செய்வார் என்று சொன்னால் அதனால் பலன் இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். போலீஸ் லாக்கப்பில்

26th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

ஒருவன் மரணம் அடைந்தான் என்று இப்படி அடிக்கடி கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. இன்றுகூட அப்படிப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டது. அவன் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்துவிட்டான் என்று சொன்னார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆர்.டி.ஓ. விசாரிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. அவர் ஒரு அரசாங்க அதிகாரி. அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரி போலீஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று இப்படிப்பட்டதொரு நிகழ்ச்சி அங்கு நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று விசாரிக்க முடியுமா, அப்படித் தெளிவாக விசாரித்து உண்மையைச் சொல்லும் தைரியம் அவருக்கு இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். டாக்டரைப் பரிசோதனை செய்யச் சொல்கிறார்கள். அவரும் அரசாங்க அதிகாரிதான். ஆகவே நடுநிலையில் உள்ள, நீதித் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கொண்ட கமிஷன் நியமித்து அவருக்குப் பரிசீலனை செய்யும் அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் இவன் தற்கொலை செய்து கொண்டானா, காரணம் என்ன, அல்லது அவன் அடித்துக் கொல்லப்பட்டானா என்று விசாரிக்கும் நிலையில் ஒரு கமிஷனிடம் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க நிச்சயம் இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் கமிஷனிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். சிலிங் ஆக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு ஏழு லட்சத்தி சொச்சம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலிங் ஆக்ட் பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்துவிட்டது. இவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்கக் கூடிய இந்த இலாகா என்ன செயலைச் செய்தது? அந்த இலாகா வினால் இதுவரை பலன் கிடைத்திருக்கிறதா? எத்தனை லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன அல்லது கைப்பற்றப் படுவதற்கு வாய்ப்பு செய்திருக்கிறது, அவர்கள் வேலை என்ன என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இச்சட்டத் தைப் பொறுத்தவரை, உடனடியாக தலைமை நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப் பரிசீலித்து சிலிங் ஆக்டைத் திருத்துவதற்கோ அல்லது மாற்றி வேறு வழிகளைப் பின்பற்றவோ இந்த அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உதவி மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசும்போது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த உதவி மான்யக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற பல நல்ல அம்சங்கள் துரிதமாக இயங்க வேண்டிய அம்சங்களாகும் என்பதை மறுக்க இயலாது. எல்லாத் துறைகளிலும் ஏறக்குறைய துணை மான்யம் கேட்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருப்பது எதற்காக என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல துறைகளைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது அதில் முக்கால் பங்கு தபால் கட்டண உயர்வு ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்திருக்கிறது. இப்படி எல்லா மான்யங்களிலும் ஏறக்குறைய கேட்க வேண்டிய நிலை இருப்பதைப்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [26th March 1964]

பார்க்கும்போது வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே அதை அதிகரித்து இதைக் குறைக்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். உதாரணமாக பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக ஒரு லட்சத்து சில்லறை இந்தத் துணை மான்யத்தில் கேட்டிருக்கின்றோம். இந்த உபகாரம் விஷயத்தில் எப்போதும் பற்றாகுறையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி பல முறை பல அங்கத்தினர்கள் சட்டமன்றத்திலேயே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற முறையில் 100-க்கு 50 பேர்களுக்குத்தான் உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதிலும் 45 சதமானம் மார்த் வாங்கியிருந்தால்தான் கிடைக்கும். குறைந்த மார்க் வாங்கினால் கிடைக்காது என்கிற நிலைமை இருக்குமானால் உண்மையிலேயே சமுதாயத்திற்கு நாம் அநீதிதான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த உபகாரச் சம்பளம் விஷயமாக இன்னும் சில லட்சம் ரூபாய்களை ஒதுக்கி, ஓரளவு 100-க்கு 75 பேர்களுக்காவது கிடைக்கின்றது என்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக இப்போது 11-வது வரை படிக்கின்றவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை என்று கொண்டு வந்த பின்னால் ஹைஸ்கூல்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற தேவை இருக்காது. புத்தகம் வாங்குவதற்குத்தான் கொடுக்க வேண்டியது இருக்கும். அதோடு ஹாஸ்டல்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். கல்லூரிகளுக்கு மட்டும்தான் சம்பளம் கட்ட வேண்டும். ஆகவே சிறிது அதிகமாகச் செலவழித்தால் பல குடும்பங்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கான நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குச் சலுகை கொடுக்கின்ற வகையில் எம்.எஸ்ஸி. போன்ற போஸ்ட் கிராஜுவட் கோர்ஸ் படிப்பதற்குக் கொடுக்கின்ற சலுகை குறைவாக இருக்கிறது. இப்போது கொடுக்கின்ற உதவி எல்லாம் கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போல்தான் இருக்கிறது. இப்போது கொடுப்பதைப் பார்த்தால் 10, 15 என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால்கூட, 40 ரூபாய்க்கு மேல் வராது. இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்குமானால் அது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பின்தங்கியவர்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் ஜாதியில் மட்டும் பின்தங்கியவர்கள் அல்ல, பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் மேன்மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு சலுகை அளிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, ஒரு சிறந்த சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது நம்முடைய நாட்டோடு இணைந்த பகுதியிலுள்ள ஆசிரியர்கள், இங்கே இரண்டு ஆண்டு பயிற்சி பெற வேண்டியதை அங்கே ஓராண்டு காலத்தில் முடித்தவர்களுக்கு இங்கேயிருப்பது போன்று செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் கொடுக்க முடியாது என்று

26th March 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சொல்லியிருந்ததை புனர் ஆலோசனை செய்து அவர்கள் ஏழு வருடம் வேலை செய்திருந்தால் அவர்களுக்கு செக்கண்டரி கிரேட் கொடுக்கலாம் என்று ஆக்கிரைகள். பின்னால் 1963-ல் ஏழு ஆண்டுகள் என்பது தேவையில்லை, ஐந்து ஆண்டுகள் வேலை செய்திருந்தால் போதும் என்று தீர்மானித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் இந்த ஐந்து ஆண்டுகள் என்று வைத்திருப்பதும் தேவைதானா என்று பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக இங்கு இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பயிற்சி பெறுவதை அவர்கள் ஓராண்டு காலத்தில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். ஆகவே ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு வேலை செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது நல்லது என்று சொல்ல முடியாது. அதை ஓராண்டு இரண்டு ஆண்டு காலம் வேலை செய்தாலே போதும் என்று ஏற்படுத்துவது வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக இன்னும் சற்று அதிகமாக மான்யத்தை இந்தச் சபையில் கேட்டாலும் அதைக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்கின்ற குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக எல்.டி.ஸி., யு.டி.ஸி. போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை விட ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சம்பளம் குறைவாக இருக்குமானால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இராது என்பதைக் கூற முற்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல; சில பள்ளிகளில் செக்கண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ஹையர் கிரேட் சம்பளம்தான் கொடுக்கிறார்கள். 10-வது வரை படித்து முடித்து பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு, 8-வது வரை படித்து பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். கல்வி இலாகா இதைப்பற்றி துருவிப் பார்த்து, இந்த அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பது சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போன்று பென்ஷன் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் மிக மிகக் காலதாமதமாகிறது. இந்த ஆண்டு ரிட்டயராகப் போகிறார் என்று தெரிந்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பென்ஷன் என்ன என்பதையெல்லாம் அந்தந்த இலாகா தயார் செய்து வைத்திருந்தால், ஏதாவது சிறிது கூடுதல் குறைவு இருந்தாலும், அதைச் சரி செய்துவிட்டு சீக்கிரமாகக் கொடுப்பதற்கு வழி ஏற்படும். ஏதோ வேலை செய்தோம், ஓய்வு பெறும்போது பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு போனார் என்கின்ற நிலை இப்போது இல்லை. ஆண்டுக் கணக்காக பென்ஷனுக்காக அலைய வைக்கிறார்கள். இம்மாதிரி காலதாமதப்படுத்துவதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பார்த்து, ஓய்வு பெறுகின்ற நேரத்திற்கு முன்னாலேயே அவர் களுடைய பென்ஷன் என்ன என்பதைப் பார்த்து வைத்து, ஏதாவது கூடுதல் குறைவு இருந்தால் அதை மட்டும் சரிக்கட்டி விட்டு உடனடியாக பென்ஷன் கிடைப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், இதைத் துரிதமாகக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [26th March 1964]

மேலும், நீதி நிர்வாகத் துறைக்காகப் பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் உயர் நீதி மன்றம் இருக்கிறதே, அது உயர்ந்த கட்டிடம்; அதில் இருக்கின்ற படிக்கட்டுகளில் எல்லாம் ஏறி இறங்கி, கட்சிக்காரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கும், வருவதற்கும், வழக்குகளைப்பற்றியும் கவனிப்பதற்குள், வக்கீல்களின் பாதி சத்து போய்விடுகிறது. ஆகவே அங்கு லிப்ட் வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். நீதிபதிகளுக்கு போவதற்கு மட்டும் லிப்ட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று வக்கீல்களுக்கும், கட்சிக்காரர்களுக்கும் போவதற்கு லிப்ட் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைப்பற்றி நான் முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படி நாள் பூராவிலும், ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருந்தால் மூட்டு வலி எடுத்து, இருதய நோய் ஏற்பட்டு வக்கீல்களின் ஆயுள் குறைவாகப்போய்விடும் என்று அஞ்சுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: படி ஏறுவதால் இருதயம் நல்ல முறையில் ஆகும். நல்ல இருதயம் உள்ளவர்களுக்கு இது நல்லதுதான்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஏதோ ஒருமுறை ஏறி இறங்கி வருவது பயிற்சியாக இருக்கும். ஒரே நாளில் பல முறை ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருப்பதால் பலஹீனம் ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகின்றோம். ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்து, உயர்ந்த கட்டிடமாக இருக்கின்ற ஹைக்கோர்ட்டுக்கு லிப்ட் வசதி செய்து கொடுப்பதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று வக்கீல்களின் சார்பாகவும், கட்சிக்காரர்களின் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று பெண் வக்கீல்களுக்கும், பெண் குமாஸ்தாக்களுக்கும் இருக்கின்ற வசதிகள் மிகவும் குறைவு. பெண்கள் தங்குவதற்கான இடம், மற்றும் சாப்பிடுவதற்கான வசதி, மற்றும் தங்குவதற்கான வசதி இவைகள் எல்லாம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேளிக்கை வரியை ஈடுகட்டுவதற்காக மான்யம் இதில் கோரப்பட்டிருக்கிறது. கேளிக்கை வரியில், எந்த அளவுக்கு நாம் வரியைப் போடலாம் என்பதைப்பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நாம் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்த வரியை தங்களுடைய உச்ச அளவுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்கள் குறைவாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சில ரீதிச் சினிமாக்காரர்கள் அதிக லாபம் அடைகிறார்கள். அதாவது பக்கத்தில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்தில் அதிகமான வரி போட்டிருந்தால், பக்கத்திலுள்ள நான்கு ஃபர்லாங் தூரத்தில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற சினிமாக்காரர்களுக்குத் தியேட்டர் நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஏறக்குறைய யூனிபார்ம் டாக்ஸாக எல்லா பஞ்சாயத்துக்களிலும் போடும்படியான நிலைமை இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் போட்டி மனப்பான்மை போய்விடும். அதோடு கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்த அளவில், இந்த மான்யம்

26th March 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கொடுக்காத நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பொதுப் பணித்துறைக்கு வரும்போது, சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், போலீஸ்காரர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அதற்காக இப்போது கூடுதலாகத் துணை மான்யத்தில் தொகை கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற கிளாஸ் 3, கிளாஸ் 4 வகுப்பில் இருக்கின்ற அடித்தள சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும். வீடு இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலைமை மிகவும் கொடூரமாக இருக்கிறது. இந்தச் சிப்பந்திகளில் முக்கால்வாசிப் பேர்களும் வசதியற்ற முறையில் சேரிகளில் வாழ்கிறார்கள் என்றால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டுவது போல், இந்த அடித்தள சிப்பந்திகளுக்கும் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். அதுமட்டுமின்றி நிர்வாகத்தில் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற பல ஊழியர்களுக்கும் இன்னும் பெர்மனன்ட் ஆக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பே-கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில், நீண்ட நாளாக வேலை செய்தவர்களை எல்லாம் பெர்மனன்ட் ஆக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தும், பல இலாக்காக்களிலும் இன்னும் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். இங்கே இதைப் பற்றி கேட்டால், 'நாங்கள் என்ன செய்வது, அந்தந்த இலாக்காக்கள் இதைப்பற்றி எழுதி அனுப்பினால்தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்' என்று சொல்கிறார்கள். அந்தந்த இலாக்காக்கள் ஏன் இவ்விதம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. ஹெக்கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரை, பெருக்குகின்றவர்கள், சுத்தம் செய்கின்றவர்கள், அட்டன்டர்ஸ், ஸ்லீப்பர்ஸ் இவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் 30, 40 ஆண்டுகளாக டெம்பரரி யாகவே இருந்து வருகிறார்கள். இப்படி இருக்கக்கூடியவர்கள் ஓய்வு பெற்றால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பது நல்லதல்ல. ஆகவே இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில் நிரந்தரமாக்கி, அவர்களுக்கு பென்ஷன், பிராவிடன்ட் பன்ட் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதன் காரணமாக செலவு சற்று அதிகமானாலும், அதைப்பற்றி நாம் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில உச்ச வரம்பு அதிகாரிகளுக்காக 7 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு அந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, அதை நீடிக்கவேண்டுமா, எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்குப் பின்னால் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதை ஏற்பது நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [26th March 1964]

நான் பிறகு பொதுப் பணித் துறைக்கு வருகிறேன். என்ஜினியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், டாக்டர்களுக்குக் கொடுப்பதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் ரூபாய் 300-ல் ஆரம்பிக்கிறோம். என்ஜினியருக்கு நாம் கொடுக்கிற சம்பளம், படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலைக்கு வந்தவுடனே அவர்களுக்கு ஆரம்பச் சம்பளம் ரூபாய் 250 தான். டாக்டர் படித்துப் பட்டம் பெறுவது போல் தான் என்ஜினியரும் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறார்கள். என்ஜினியர்களும் டாக்டர்களைப்போல் இண்டர்மீடியட் படிப்பை முடித்துவிட்டு பட்டத்தை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கிற சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. என்ஜினியர்கள் மூலம் நாம் நவ இந்தியாவைக் கட்ட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது. அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சனை ஒன்று. என்னுடைய தொகுதியில் பேஸின் பிரிட்டிஷைக் கட்டவேண்டும் என்று வெகு நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் அது இடம் பெறும் என்று நினைத்தேன். கானேம். சீக்கிரம் இதை வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான துணை மான்யக்கோரிக்கையையும், துணை மதிப்பீட்டையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறார். துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் என்ற வகையில் ரூ. 23,12,00,000 கோரப்படுகிறது. இதிலே பொதுக் கடன், வட்டி முதலியவைகள் என்ற அளவிலே ரூ. 11,80,00,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் மற்ற வகைகளிலே புதுப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றும் குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்கு ரூ. 4,43,00,000 திருத்த மதிப்பீட்டிலே கோரப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விரிவாக ஆக்குவதன் மூலம் விவசாயத் துறையிலே நல்ல தொரு முற்போக்கைக் காணமுடியும் என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்கள் பலர் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுப்பதற்கு அப்படி வழிமுறைகள் இல்லாவிட்டாலும், ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் சிறிய சிறிய பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு, ஆங்காங்கு இருக்கிற ஏரிகளை நிரப்பவும், நீர்நிலைகளைப் பெருக்கவும், சாகுபடி வசதிகளைப் பெருக்கவும் வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று மன்றத்து உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து,

26th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறுகிற வகையில் அரசாங்கம் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டால்தான் இந்தப் பணிகள் மிகச் செம்மையுற நடைபெறுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தந்து மேலும் மேலும் அதை ஊக்குவிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு பணியாற்றவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்காக ரூ. 31 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்குரிய அளவிலே துணைமான்யக் கோரிக்கை கோரப்படுகிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் ஆகியவற்றைப் பெறுவதிலே அதிகக் கடினம் இருக்கிறது என்ற குறைபாடுகள் பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுப்பதற்கும், உபகாரச் சம்பளத் தொகை அவர்கள் கையில் போய்ச் சேருவதற்கும் இடையிலே நீண்ட காலம் ஆகிவிடுகிறது என்ற குறை, ஆண்டு தோறும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கி இடைவேளிக் காலத்தை மிக மிகக் குறைக்கத்தக்க முயற்சியை மேற்கொண்டால்தான் இந்தத் திட்டத்தால் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனை அடையமுடியும். அந்த முறையிலே இருக்கிற குறைபாடுகளைப் போக்க கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருதல்வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்தங்கிய மக்கள் போதுமான அளவுக்குப் பயன் பெறமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குக் கொஞ்சம் அதிகத் தொகை ஒதுக்குகின்ற அளவுக்காவது முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, உள்ளபடியே பின்தங்கிய மக்கள் சலுகைகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள், வசதிகள் காணவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறைக்கு ரூ. 86 லட்சம் துணை மான்யக் கோரிக்கை கோரப்படுகிறது. அதுவும் பெரும்பாலும் மருந்துகள், உணவு வகைகளுக்கு இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் கோரப்படுகின்றன என்ற கருத்தும் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடிக்கடி கண்காணிப்பிலே இருக்கவேண்டிய துறைகளிலே மருத்துவத் துறை ஒன்றாகும். இதில்தான் குறைபாடுகள் அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அடிக்கடி கண்காணித்து, அதிலிருக்கிற குறைகளைக் கண்டறிந்து, குறைகளை நீக்கவும், அந்தத் துறையிலே இருக்கிற தேவைகளை நிறைவேற்றத்தக்க முறையும், மேற்பார்வையிலுள்ள முறையும், கண்காணிப்பு இருக்கிற முறையும் மருத்துவத் துறையிலே உள்ளபடியே மிக வலியுறுத்தப்படுகின்ற வகையில் அமைதல் வேண்டும். உணவுக்கும், மருந்துக்குமே இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் கோரப்படுகின்றன. மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் ஊழல்கள், மருந்து வழங்குவதிலும் உணவு வழங்குவதிலும் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் குறைபாடுகள் எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் இருப்பதாகப் பலர் எடுத்துத் தெரிவித்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1964]

கிரார்கள். இதனைக் கண்டறிந்து, நிலைமையை ஆராய்ந்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கினால், இந்தத் துறையின் நோக்கம் நிறைவேறும். எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப் படுகிற மருந்து நோயாளிகளுக்குப் போய்ச் சேரமுடியாத அளவுக்கு, இடையிலே ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டும் இருக்கிறது. அளிக்கப்படுகிற உணவு நோயாளிகளுக்குப் போய் சேருகின்றதா என்றால் இல்லை. இடையிலே ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற குறைபாடுகள் எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, ஆண்டுக்கு ஆண்டு கண்காணிக்கும் அளவுக்கு, அந்தத் துறையிலே ஈடுபடாத விஜிலன்ஸ் கமிட்டி போன்றவை மூலம் இதனைக் கண்காணித்து இதில் இருக்கிற குறைபாடுகளைப் போக்க முன்வந்தால்தான் இந்தத் துறை செம்மையாக நடைபெறும். அந்த முயற்சியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே மாலை நேரக் கல்லூரி அமைக்கும் அத்தகைய முயற்சியைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். விரைவிலே அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்க அலுவலகங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் பல வசதிக் குறைவின் காரணமாகவும், வேறு பல நிலைமைகள் காரணமாகவும் தாங்கள் விரும்புகின்ற அளவுக்கு கல்வியைக் கற்று, பட்டம் பெற முடியாத நிலையிலே பல்வேறு பணிகள் புரிகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தகுதியைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும், கல்வி வாய்ப்பைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பை அளிக்கின்ற முறையில், மாலை நேரக் கல்லூரிகளைத் துவக்கி அதிலே அவர்கள் படிப்பதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களுடைய தகுதியைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்குப் போதுமான வாய்ப்பு வசதிகள் கிட்டும். அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும், மேலும் உயர்ந்த உத்தியோகங்களைப் பெறுவதற்கும் இதன் மூலம் வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். எனவே மாலை நேரக் கல்லூரிகள் அமைப்பதில் மிகத் தீவிரம் காட்டி வருகிற, நடப்பு ஆண்டிலேயே இந்தக் கல்லூரிகளை மாவட்டந்தோறும் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மாலைநேரக் கல்லூரிகளில் படிக்க முன்வருகிறவர்கள் ஏற்கெனவே படிப்பதற்கான வாய்ப்பு இழந்தவர்களாதலால், அவர்களுக்கு அதிகக் காலம் கூட ஒதுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மிக அக்கறையோடு அவர்கள் படித்துத் தீரவேண்டும். தகுதி பெற வேண்டும் என்று நல்ல அக்கறையோடும், நல்ல ஊக்கத்தோடும் படிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், சாதாரணமாக இப்போது கல்லூரிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற அந்த அளவுக்கு நேரத்தை ஒதுக்கித்தான் அவர்களைப் படிக்க வைக்கவேண்டும்

26th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்ற அவசியம் ஏற்படவில்லை. அவர்களுடைய படிப்பிலே காலத்தின் அளவைக் குறைத்து, 'பி.காம்' போன்ற பொருளாதாரப் பாடங்களையும், கலைப் பாடங்களையும் முதலில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து, முடியுமானால் பிற்காலத்திலே அறிவு இயல் பாடங்களையும் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். முதல் முயற்சியாக கலைத் துறைப் பாடங்கள், பி.காம் போன்ற பொருளாதாரப் பாடங்கள் இவற்றைச் சொல்லிக் கொடுக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். மாலைநேரக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பலருடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பலவகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,48,900 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே முன்னாள் மன்னர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கும் அளவுக்கு ஒரு வகைத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாள் மன்னர் ஆகியோர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வரும் அத்தகைய நிலைமையில், அவர்களுக்குக் கூடுதலாக செலவுத் தொகை அளிக்க வேண்டிய அவசியம் எந்த வகையில் ஏற்பட்டது? நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு இனமாக இருக்கிற அத்தகைய நிலைமையில் கூடுதலான இனமாக, எதிர்பார்க்கப்படாத உபமாயக் கோரிக்கையாகக் கோரவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான நிலைமைகளை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், அடிக்கடி, இந்த மன்றத்தில் இரண்டு முறைகள் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் அவைகளுக்கு பதில்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று காலை அத்தகைய ஒரு கேள்வி வந்தது. போலீஸ் லாக்கப்பில் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்தார் என்ற அத்தகைய குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஒரு கேள்வி இந்த மன்றத்தில் வந்த காலத்திலும், இலே பதில்தான் தரப்பட்டது. இன்று காலையிலே வைக்கப்பட்ட அத்தகைய கேள்விக்கும் கூட, லாக்கப்பில் தற்கொலை செய்து கொண்டதன் காரணமாக இறந்தார் என்ற கருத்து வழங்கப்பட்டது. போலீஸ் காவலில் இருக்கிற, லாக்கப்பிலிருக்கிற ஒருவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்ற நிலை ஏற்படுமானால், அது இந்தத் துறைக்கு ஏற்படுகிற இழுக்கு ஆகும். பொதுவாக மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஐயப்பாடு என்னவென்றால், போலீஸ்காரர்கள் கொடுமைப்படுத்தி, சில வேளைகளில் அவர்கள் படுத்துகின்ற கொடுமைகளின் காரணமாக லாக்கப்பில் இறந்து விடுகிறார்கள் என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட உண்மை நிகழ்ச்சி வெளிவருமானால், அதற்கு ஆளாகக்கூடிய அளவுக்கு போலீஸும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள் என்று கருதி அப்படிப்பட்ட கொலைகளையெல்லாம் கூட தற்கொலைகளாக மாற்றி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [26th March 1964]

விடுகிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு பொது மக்களிடையே நிலவி வருகிறது. இந்த ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்குத் தக்க முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டிய கடப்பாடு அரசினருக்கு அமைந்திருக்கிறது. இரண்டு கேள்விகள் மூலம் இரண்டு பிரச்சனைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. போலீஸ் லாக்கப்பிலே தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்குமென்று கருதுவது உள்ளபடியே இழுக்குத் தருவதொன்றாகும். காவல் காக்க வேண்டியவர்கள் 24 மணி நேரமும் லாக்கப்பிலே இருக்கின்றவர்களை காக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகளில் கைதிகளைக் காக்கின்ற நிலைமையில் அடிக்கடி வந்து காவல் காலத்தில் கவனம் செலுத்தக் கூடிய முறையிலே காவல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல பெரிய சிறைச்சாலைகளிலும் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் போலீஸ் லாக்கப்பிலே காவல் குறைத்து தூக்குப் போடுகின்ற அளவுக்கு, தற்கொலை செய்கின்ற அளவுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றால் அந்த அளவுக்குக் காவல் காக்கும் நிலைமையிருக்கிறது என்பது உள்ளபடியே இழுக்குத் தருவதாகும். இந்த நிலையை ஆராய வேண்டும். எந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில் பொதுமக்கள் ஐயப்பாடு கொள்வதற்கு வழிவகை ஏற்பட்டிருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட போலீஸ் லாக்கப்பிலே இறந்துபோகிற நிலைமைகள் ஏற்படுகிறபொழுது பொதுமக்களையும் வைத்துக்கொண்டு பிரேத விசாரணை செய்கின்ற நிலைமைகள் இருந்தால்தான் உண்மையான விளக்கங்கள் வெளிவரும். அதிகாரிகளே விசாரித்து, அதிகாரிகளே முடிவு கட்டும் நிலைமை வளருமேயானால் பொதுமக்களிடம் ஐயப்பாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இருக்கும். இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட தன்மைகள் ஏற்படாத அளவுக்கு என்ன முறைகளைக் கையாண்டால் இவற்றைத் தடுக்க முடியுமோ, அந்த முறைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். உண்மையிலேயே தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள் என்ற அத்தகைய திருப்தி ஏற்படும். கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் எடுத்துக் கூறியதுபோல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகர மன்ற உறுப்பினர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் போன்ற பொதுத்துறையில் ஈடுபட்டவர்களை இதிலே ஈடுபடுத்தி பிரேத விசாரணையை நடத்துகிற அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் உண்மை நிலையை அறிந்து அவர்கள் அந்த முடிவுக்கு ஒப்பமளிக்கின்ற நிலைமை இருக்குமேயானால் அத்தகைய ஐயப்பாடு ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்காது. இதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி எதிர்காலத்தில் இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படாத அளவுக்கு நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, சென்னை நகரத்தில் உள்ள பெரிய மருத்துவ மனையை சீர்படுத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அரசினருக்கு அமைந்திருக்கிறது. நீண்ட நெடுங் காலத்திற்கு முன் வாங்கப் பட்ட கருவிகள், நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன் அமைக்கப்பட்ட வசதிகள் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு இயங்குகிற அத்தகைய

26th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெரிய மருத்துவ மனை சென்னை மாநில மக்களுக்கும், தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வரும் மக்களுக்கும் பயன்படுவதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் சீர்படுத்தி செம்மைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதோடு, புதிய பெரிய மருத்துவ மனையையும் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டின் விவரங்களை நான் முன்பே, அதைச் சமர்ப்பித்தபோது விளக்கியிருக்கிறேன் கோரப்படுகிற தொகை பூராவும் புதுச் செலவுக்காக என்று எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லையென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். சில கடன் கொடுக்க வேண்டியவை, சில இனங்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டியதனால் வந்தன என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு விளக்கமும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோரினார்கள். மாஜி மன்னர்கள், அதாவது சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டிய நிமித்தம் இருக்கிறது. திடீரென இது அதிகப்படுவதற்குக் காரணமென்ன என்று கேட்டார்கள். அதை நான் விளக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பொலிஷ்கல் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே குறிப்பிட்டபடி திருவாங்கூர், கொச்சி முன்னாள் மன்னர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் படிசுள் கொடுக்க வேண்டிய நிமித்தம் இருக்கிறது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த மாநிலம் தமிழ்நாடாக ஆக்கப்படுவதற்கு முன்பு கேரளத்தின் ஒரு பகுதி இத்துடன் சேர்ந்திருந்தது. அப்பொழுது திருவாங்கூர்-கொச்சி மன்னர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு பகுதி இந்த அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. இப்பொழுது பிரிந்த பிறகு ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரத்தில் இரு அரசாங்கங்களும் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கொடுக்க வேண்டியது ஒன்றும் அதிகமாக்கப்படவில்லை; என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கேரள அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கமும் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரத்தில் பிரித்துக் கொள்கிறது. இப்பொழுது ஜனத்தொகை மாறிவிட்டது. ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமானால் இப்பொழுது அதிகமாகிறது. இந்த வகையில் 1960 ஏப்ரல் முதல் கொண்டு 1961 பிப்ரவரி வரை கொடுக்க வேண்டிய நிமித்தமாக ஏற்பட்ட தொகைக்கு இப்பொழுது உபமானியம் கோரப்படுகிறது.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய, சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றியும் ஆஸ்பத்திரிகளை விரிவுபடுத்துவதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே உணவு வழங்குவது, மருந்துகள் வழங்குவது இவற்றைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். உணவு கொடுக்கும்பொழுது நல்ல கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [26th March 1964]

மென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். சில புகார்கள் வரும் பொழுது நான் என்னுடைய கவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரிகள் சம்பந்தமாக விழாக்களில் கலந்துகொள்ளும் போது டாக்டர்களை வைத்துக் கொண்டு இம்மாதிரிப் புகார்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது, உணவு சிறந்த வகையிலே கண்காணிக் கப்பட வேண்டும், நோயாளிகளைச் சீராக அன்போடு கவனிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் வற்புறுத்துகிறேன். எந்தெந்த வகை யிலே கண்காணிப்பது, எப்படி முறைகளை மாற்றியமைப்பது இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் தொடர்ந்த பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

மாலேநேர வகுப்புகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்டந்தோறும் மாலேநேர வகுப்புகள் வைத்துக்கொள்வது என்றால் செலவாகும். அதற்கு அவசியம் இல்லை. இதுவரையில் மாலேநேர வகுப்புகள் வைப்பதற்கு பல்கலைக்கழகம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுதுதான் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. முதலிலே சென்னை நகரிலே வைக்கலாமென்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. முக்கியமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் படித்து பட்டம்பெற்று இன்னும் உத்தியோக உயர்வு, சம்பள உயர்வு எல்லாம் பெறலாம். வேலையிலே இருக்கிறவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்கள்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் படிக்கலாம். இதைப் பற்றி டெல்லியிலே விவாதித்தபோது ஒரு பெண் பிரதிநிதி, குடும்பம் நடத்துகிறவர்களும், தொழில் புரிகிறவர்கள்தான் என்று கருத வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் யார் பட்டம் பெறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறார்களோ அவர்கள் பெறலாமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய உதவியளிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். முதலிலே சென்னை நகரத்திலே வைத்து அதற்குப் பிறகு கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து.

போலீஸாருடைய விசாரணை, போலீஸ் லாக்காப்பிலே தூக்குப் போட்டுக்கொள்வது இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். தூக்குப்போட்டுக் கொள்வது ஒன்றிரண்டு கேஸ்கள் இருக்கலாம். கொலைகள் கூட நடக்கின்றன. கொலைகள் நடந்ததென்றால் பத்திரிகையிலே கொட்டையெழுத்திலே போடுகிறார்கள். அதற்காக தமிழ்நாடே கொலைமயமாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. யார் தப்பு செய்தாலும், போலீசார் தப்பு செய்தாலும் அரசாங்கம் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இத்தகைய தவறுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இப்பொழுது நீதிபதி என்று சொன்னவுடனே, காலையிலே நான் பதிலளிக்கும்போது மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்தார்கள் என்று சொன்னேன். யார் விசாரித்தாலும் போலீசாருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால் போலீசார் நிச்சயமாக அடித்துத்தான் இருப்பார்கள்

26th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று நினைப்பது தவறு. போலீசார் வேலை கம்பிமேல் நடப்பது போன்றது. நமக்கு என்ன வந்தது என்று விட்டுவிட்டால் பெரிய குற்றங்கள், கொலைக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாகக் கேஸ் போடவில்லை. வேறுமனே ரெபர் செய்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் குற்றச் சாட்டுகள் வரும். கேஸ்கள் போட வேண்டும். குற்றவாளிகள் குற்றங்களை சலபமாக ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அதற்காக அவர்களைத் துன்புறுத்தவும் அடிக்கவும் வேண்டுமென்பதில்லை. இதிலே எல்லாம் அவ்வப்போது அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த சம்பவங்களை மிகைப்படுத்திக் கூறுவது சரியல்ல. நான் இன்று காலையிலே சொன்னமாதிரி தொடர்ந்து காவல் இருக்கிறதா இல்லையா, காவலை அதிகப்படுத்த முடியுமா என்பதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திலே தொடர்ந்திருக்கிற விஷயங்கள்.

பிற்பட்ட மாணவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் பேசினார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சொன்னார்கள். பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு எவ்வளவு தூரம் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் அளிக்கமுடியுமோ அவை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதிலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற புகாரை நாங்கள் கேள்விப்படாமல் இல்லை. புகார்கள் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பரிசீலனை செய்து கொடுக்கவேண்டும். பரிசீலனை செய்யாமல் கொடுத்தால் தவறுகள் ஏற்கப்படுகின்றன. அனுவசியமான தாமதம் ஏற்படக்கூடாது. அப்படி ஏற்பட்டால் மாணவர்கள் இதைப்பற்றிய குழுக்களிலேகூட குறிப்பிடுகிறார்கள். மாணவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு தனியாக உதவியளிக்கிறது. மாநில அரசாங்கமும் உதவியளிக்கிறார்கள். போஸ்ட்-கிராஜுவேட் மாணவர்களுக்கு 40 சதவிகிதம் தான் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அளிக்கிறதற்கு மேலே மாநில சர்க்கார் அளிக்கிறது. பிற்போக்கான மாணவர்கள் நல்ல முறையில் அறிவு பெற உயர்ந்த நிலையை அடைய என்ன என்ன வசதி வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமோ, அவைகளை அளித்துக் கொண்டதான் வருகிறோம். ஆனால், “மார்க்கையே பார்க்காமல் கொடு” என்றால் இது ஸ்பெஷல் ஸ்காலர்ஷிப்பாக இருப்பதால் அப்படிக் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுப்பது என்று வந்துவிட்டால் அவர்களுக்குப் படிப்பிலேயே அக்கறை இல்லாமல் போய்விடும். ஒன்றையுமே பார்க்காமல் கொடுப்பது வேறு விதத்தில் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது திக்கற்றவர்களுக்கு ஒல்ட் ஏஜ் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். ஆகவே ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் அவர்கள் உயர்ந்த நிலை அடைய வேண்டும், அடையக்கூடும் என்றுதான் வரம்பு வைத்து அவர்கள் அறிவு பெற வேண்டும் என்றும் உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும் என்றும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கனம் உறுப்பினர் அம்மையார், அனந்தநாயகி அவர்கள், “வழக்கறிஞர்கள் சார்பாகவும், வழக்கு ஆடுபவர்கள் சார்பாகவும்”, என்று சொன்னார்கள். உறுப்பினரே ஒரு வழக்கறிஞர்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [26th March 1964]

அவர்கள் கட்சிக்காரருக்காகவும் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாகவும் இருக்கிறவர்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். ஹைகோர்ட்டிலே வசதியளிக்க வேண்டும், லிப்ட் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இங்கே கூடத்தான் அதெல்லாம் கிடையாது. கொடுக்கக்கூடாது என்பது இல்லை. ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் எல்லாம் கூட ரொம்ப நாளாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பிறம்தான் இப்பொழுது லிப்ட் வந்தது. பெண் வழக்கறிஞர்களுக்கு வசதி அளிப்பது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இதெல்லாம் கவனிக்க வேண்டியதுதான்.

பென்ஷன் கொடுப்பதில் தாமதம் இருக்கக்கூடாதுதான். தவிர்க்க முடியாத வகையில் தாமதம் ஏற்படலாம். பென்ஷன் பேப்பர்கள் முன்னதாகவே கவனிக்கப்பட்டு அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் பார்த்து பாஸ் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு தவறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டால், அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்று புகார் வரும். கூடியவரைக்கும் தாமதத்தைத் தவிர்க்க கவனம் செலுத்தப்பட்டுதான் வருகிறது.

எஞ்ஜினியர்களைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் அனந்தநாயகி பேசினார்கள். பே கமிஷனிலே அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களிலே அவர்கள் வேலை தேடவேண்டிய நிலைமை வந்தாலும் வரலாம். முன் பெல்லாம் பாஸ் செய்வதற்கு முன்பே உத்தியோகம் கொடுக்கக் கூடிய அளவு பற்றாக்குறை இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லை. அப்படி எல்லோருக்கும் பண்ண வேண்டும். அவ்வளவு படித்தவர்கள், அவர்களுக்கு அவ்வளவு சம்பளம் வேண்டும் என்றால், மொத்தமாகப் பார்க்கிறோம். மக்களுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு கவனிக்கப்படுகிறது. தனியாக எடுத்துக்கொண்டு எதுவும் செய்வதற்கில்லை.

விட்டு வசதியைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னார்கள். கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். ஒவ்வொருவராகக் கொடுத்து வருகிறோம். வேலை இல்லாதவருக்கும் விடு வேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வேண்டும். போலீசாருக்கு வேண்டும் சிறிய சிறிய, பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மற்றொன்று. கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்களும், கனம் உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் சில செக்ஷன்கள் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு இருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்கு ஏற்றவாறு நடவடிக்கை எப்படி எடுப்பது என்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மானியத்தில்

26th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் லாண்ட் ஸீலிங் ஆக்ட் மட்டுமல்லாமல், பப்ளிக் ட்ராஸ்ட் ஆக்டிலும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவுதான் இருப்பார்கள்; அனாவசியம் என்றால் வேறு வேலைக்கு அவர்களை மாற்றுகிறோம். ஆகவே அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத் தொகை வினாகாது, விரயமாகாது.

தமாஷா வரி பற்றிச் சொன்னார்கள். யூனிபாமாக இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். நல்ல கருத்துதான். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளட்டும்; சினிமா போகிறவர்களிடம் வாங்கலாம் என்று நினைத்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று இருக்கிறது. இப்போது அடியோடு யூனிபாமாக போட வேண்டுமானால் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டும் அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே மாதிரியாக அமுல் படுத்த முடியாது. அதிலே இரண்டு வித கருத்துக்களும் இருக்கின்றன. அதை ஆராய்ந்து மேலும் சட்டத்திலே மாற்ற வேண்டும் என்றால் மறுபடியும் இந்த மன்றத்துக்கே அப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். முன்னமேயே பார்த்து பட்ஜெட்டிலே போட்டிருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் கேட்டார்கள், இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதை எடுத்துக் கொண்டால் ஓர் அளவு கொடுக்கிறோம். அதற்கு மேலும் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு கூட பட்ஜெட் சமர்ப்பித்த பிறகு உன் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், ஹரிஜன ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் கொஞ்சம் அதிகமாக சாங்ஷன் வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் போட வேண்டியிருக்கிறது மிக தாராளமாகப் போடுவதில் கூட உபமான்யக் கோரிக்கையில் வருகிறது.

விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்கள், சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் என்று குறிப்பிட்டதை அவன் தலையில் போடாமல் நாம் ஏன் எடுத்துக்கொண்டு மன்றத்துக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம் ஓர் அளவுகோல் இருக்கிறது. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் வேண்டும் அவ்வப்பொழுது சிலவற்றை மாற்றத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் மாற்றவில்லை. பல முன்பே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம், இந்த மன்றம் தேடிக் கொண்டது. ஆகையினால் சிலவற்றை மத்திய சர்க்காரிடம் பெறுகிறோம். சிலசமயத்தில் அப்படிப் பெறுகிறபோது இந்த மன்றத்தில் அனுமதியும் வேண்டும். அதை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து அந்த வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [26th March 1964]

நில ஆர்ஜிதம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரயில்வே லயன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அதில் சில வற்றை நாம் செலவழித்துவிட்டு மத்திய சர்க்காரிடம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றை உபமான்யக் கோரிக்கைகளில் நாம் கேட்கிறோம்.

மற்றபடி கனம் உறுப்பினர் திரு. செங்கோட்டுவேலு பாலங்கள், ரோடுகள், சிறுசிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கூட சொன்னார்கள். தொடர்ந்து மேலும் மேலும் விரிவு படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் உபமான்யக் கோரிக்கையில் வருகிறது.

கடைசியாக, புதுச்சேரி பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசும்போது புதுச்சேரி கேசுகள் சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கு வருகின்றன. சென்னை வழக்கறிஞர்கள் புதுச்சேரிக்குச் சென்று வாதாட வசதி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது பெரிய விஷயம் இல்லை. சிறிய விஷயம்தான். புதுச்சேரி ராஜ்யத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுதான் ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

இப்பொழுது கடைசியாக முக்கியமாக இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் மாதவன் பேசினார்கள். மற்றவர்களும் பேசினார்கள். லஞ்சம் என்றால் அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதிலும் பயன் இல்லை. குறைத்தாலும் பயன் இல்லை. இல்லை என்பதிலும் பயன் இல்லை. இங்கே தானே இருக்கிறது? உலகம் பூராவும் இருக்கிறது. உலகத்திலே எல்லா ஆட்சியாளர்களும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். கதையிலே வேண்டுமானால் படிக்கலாம், கதையில் லட்சிய புருஷன் இருக்கலாம். அம்மாதிரி ஒரு தவறு செய்யாமல் இருக்கிற மனுஷனை மனதில் வேண்டுமானால் உருவகப்படுத்தலாம். புலவர்கள் வேண்டுமானால் அந்தச் சித்திரத்தை சித்தரித்துக் காட்டலாம். ஏதோ அதிகப்படுத்தி சொல்வது இல்லை. டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலென்ஸ் போட்டால் லஞ்சம் அதிகமாகிவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. இதுவரை X-branch ஓர் அளவு கவனம் செலுத்தி வந்தது.

11-00
a.m.

பூரா கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஆகையால் தான் இதைத் தனியாகவே ஒரு இலாகாவாக வைத்து, இதற்குப் பெரிய, நல்ல உயர்ந்த நிலையிலே இருக்கும் அதிகாரி ஒருவரை-இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் பதவிக்குச் சமமான நிலையிலே உள்ள ஒருவரை-டைரக்டராக நியமித்திருக்கிறோம். போலீஸ் இலாகாவோடு சம்பந்தப் படுத்தாமல் தனி இலாகாவாக அமைத்திருக்கிறோம். இந்த இலாகாவுக்கு வேண்டிய சிப்பந்திகளை எல்லாம் போட வேண்டும். இப்பொழுது உப மானியக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவான தொகை தான். அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் அதிகமாகக் கேட்க வேண்டியிருக்கும் தகுந்த இயந்திரத்தை ஏற்படுத்தினால் தான் எங்கெங்கே புகார்கள் இருந்தாலும் சரியாகக் கவனிக்க முடியும். புகார் இல்லாத இடத்தில் புகார் உண்டு பண்ணக் கூடாது. புகார் இருக்கும் இடத்தில், நிலைமை

26th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கெட்டுப் போகும் இடத்தில், உடனடியாகக் களைந்தெறிய வேண்டும். அதற்குரிய முறையில் கவனம் செலுத்தி இதை விரிவு படுத்த வேண்டும். “Om budsman” மாதிரி போடக் கூடாதா? என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இதற்குப் பிறகு என்ன செய்வது என்பது வேறு விஷயம். இப்பொழுது இது உயர்ந்த நிலையில் தனி இலாகாவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும், எந்த இலாகாவில் ஊழல்கள், தவறுதல்கள், லஞ்சப் புகார்கள் இருந்தாலும், அதைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாகவும் உறுதியாகவும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைக் கவனிப்பதற்காகத் தான் டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்த அமைப்பு பரிசீலனை தான் செய்யும். எங்கே புகார் இருக்கிறது என்று கூடப் பரிசீலனை செய்யும். சில சமயங்களில் அவர்கள் வேண்டுமென்றால் சம்பந்தப் பட்ட இலாகாவில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறவர்களோடு கலந்து பேசிப் பரிசீலனை செய்வார்கள். பின்னால் தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய நீதிபதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது இருக்கும் ட்ரைப்யூனல் போதாது என்று தான் கருதுகிறோம். டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் சீராகப் பணி புரிய முற்பட்டால், நடவடிக்கைகள் எடுக்க முற்பட்டால், அதற்கு ட்ரைப்யூனல்களைக் கூட இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டியிருக்கும். முதலில் ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். புலன் விசாரித்துக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஆதாரம் இல்லாமல் கூட சில சமயங்களில் சொல்லிவிடுவார்கள். மொட்டை பெடிஷன் வரலாம். அதில் உண்மையும் இருக்கலாம். முக்கால்வாசிப் பொய்யாகவும் இருக்கலாம். பெடிஷனை அப்படியே எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இதை நல்ல முறையில் கவனிப்பதற்குத் தான் இயந்திரத்தை அமைக்கிறோம். இயந்திரம்கூடப் பூர்த்தியாக அமைக்கப்படவில்லை. அதற்கும் எதிர்பாராத செலவு ஏற்படும். அடுத்த ஆண்டு உபயோகக் கோரிக்கையில் அதற்காக மேலும் நீதி கோர வேண்டி இருக்கும்.

இந்த முறையை வேறு சில மாநிலங்களில் இன்னும் விரிவாகக் கையாளுகிறார்கள். ஆனால், இந்த மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இப்பொழுது இதை அமைக்கிறோம். இது நல்ல முறையில் நடைபெறுவதைக் கவனித்து, மேலும் விரிவு படுத்த வேண்டுமென்றால், அல்லது மேலும் யாரையாவது இதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். எந்த இலாகாவானாலும் சரி எங்கே இருந்தாலும் லஞ்ச ஊழல்கள் போக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் போலீசார் யாரையோ அடித்தார்கள் என்றால் அதையெல்லாம் இந்த டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் கவனிப்பதில்லை. அது வேறு விஷயம். இதைச் சொல்லும்போது அதையும் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். லஞ்சம், மற்ற ஒழுங்கீனங்கள் இதெல்லாம் எங்கே இருந்தாலும், உடனே அதைக் கண்டுபிடித்துத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு அதை அறவே வேரோடு அகற்றுவது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [26th March 1964]

தான் இதனுடைய நோக்கம். இந்த ஆண்டிலே ஓரளவு எதிர்பாராத செலவு ஏற்பட்டதால்தான் இந்த உப மானியத்திலே இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

IX.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65—cont.

(1) DEMAND No. XXXIV—STATIONERY AND PRINTING

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,68,59,400 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing ”.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 1,68,59,400 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100 ”.

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டிச் சில கருத்துக்களை நான் கூற முன் வருகின்றேன். நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு பெரிய அச்சகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தும், நீண்ட காலமாக ஒரு பெரிய தவற்றைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. கடன் பட்டும் பட்டினி என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல, ஒரு பெரிய அமைப்பை வைத்துக் கொண்டிருந்தும் கூட, இந்தத் தவற்றை நீண்ட காலமாகச் செய்து வருவதை இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 12,500 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் துவங்குகிற நேரத்திலே, அதற்கான பலவித பாரம்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் 150 ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் வரையில் மதிப்புள்ள பாரம்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, மொத்தத் தொகை கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு இத்தகைய பாரம்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாரங்களை யெல்லாம் நம்முடைய அச்சகம் வழங்கியிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அந்த பாரம்களை ஹோ அண்ட் கம்பெனி என்கிற தனி நிறுவனத்திலிருந்து அளிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழி செய்திருக்கிறது. இது ஏன்? அரசாங்கத் திடம் பெரியதொரு அச்சகம் இருக்க, அந்த அச்சகத் துறையிலிருந்து நல்ல வருமானம் வர வழி இருந்தும், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் ஒரு அமைப்பாக இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய பாரம்களை அரசு தங்களுடைய அச்சகத்